

European Union
สหภาพยุโรป

Department of Industrial Promotion
กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

โครงการพัฒนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภูมิภาคภาคใต้ ประเทศไทย
(Micro, Small and Medium Sized Company Development Project in the
Southern Region of Thailand)

โดยการสนับสนุนจาก

คณะกรรมการสหภาพยุโรป
(COMMISSION OF THE EUROPEAN UNION)

และ

รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

ข้อแนะนำในการเขียนแผนธุรกิจ
(Guide notes on writing a business
plan)

โดย

ฮิวโก สวีเนีย และ ริชาร์ด ฟิลลิปส์

เรียบเรียงโดย

ริชาร์ด ฟิลลิปส์

พฤศจิกายน 2543

(แก้ไขครั้งที่ 2)

ข้อแนะนำในการเขียนแผนธุรกิจ (Guide notes on writing a business plan)

เอกสารฉบับนี้เป็นหนึ่งในชุดคู่มือการปฏิบัติงาน
ซึ่งจัดทำขึ้นภายใต้โครงการพัฒนาศักยภาพขนาดกลางและขนาดย่อมในภูมิภาคภาคใต้ ประเทศไทย

คู่มือนี้จัดทำขึ้นโดยการสนับสนุนเงินทุนจากคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนยุโรป และกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

ข้อคิดเห็นต่างๆ ในเอกสารฉบับนี้เป็นของผู้เขียนและผู้เรียบเรียง

ข้อคิดเห็นดังกล่าวไม่จำเป็นต้องเป็นของผู้สนับสนุนเงินทุน

ผู้เขียน

อิวโก้ สวีเนีย

**Omagh Enterprise Company
Great Northern Road
Omagh Co. Tyrone
Northern Ireland**

ริชาร์ด ฟิลลิปส์

**IMC Consulting Limited
PO Box 18, Common Road
Sutton-in-Ashfield, Notts, NG17 2NS
United Kingdom**

ผู้เรียบเรียง

ริชาร์ด ฟิลลิปส์

ครั้งที่พิมพ์

แก้ไขครั้งที่ 2, พฤศจิกายน 2543

สารบัญ

หน้า

คำนำ (Introduction)	4
ทำไมเราต้องมีแผนธุรกิจ (Why do I need a business plan?)	5
1. องค์ประกอบ (Contents)	7
2. คำประกาศภารกิจ (Mission Statement)	7
3. บทสรุปสำหรับผู้บริหาร (Executive Summary)	8
4. เจ้าของกิจการ (The Business Owner)	9
5. โครงการที่นำเสนอ (The Proposal)	10
6. ตลาด (The Market)	12
6.1 การวิจัยตลาด - การวิจัยเบื้องต้นและการวิจัยจากเอกสาร (Marketing Research - Primary and Desk)	12
6.2 การวิเคราะห์ SWOT (SWOT Analysis)	15
7. ยอดขาย (Sales)	15
7.1 การประมาณการยอดขาย (Sales Forecast)	15
7.2 การกำหนดราคา (Pricing)	16
8. ทรัพยากร (Resources)	17
9. แผนการเงิน (Financial Plan)	19
9.1 แหล่งการเงิน (Sources of Finance)	19
9.2 กระแสเงินสด (Cash Flow)	20
9.3 กำไรและขาดทุน (Profit and Loss)	22
9.4 งบดุลที่คาดการณ์ไว้ (Projected Balance Sheet)	23
ภาคผนวก	
1. ตัวอย่างบัญชีกระแสเงินสด	25
2. ตัวอย่างบัญชีกำไร-ขาดทุน	27
3. ตัวอย่างบัญชีงบดุล	29

คำนำ (Introduction)

คู่มือเล่มนี้ จะช่วยให้คุณเขียนแผนธุรกิจของคุณเองได้ และควรใช้ร่วมกับสมุดงานแผนธุรกิจ (Business Plan Workbook) แผนธุรกิจจะช่วยให้คุณประสบความสำเร็จในการทำธุรกิจใหม่ของคุณ คนจำนวนมากมักกังวลกับการเขียนแผนธุรกิจ เพราะคิดว่าเป็นกระบวนการที่ยาวนานซึ่งต้องให้ผู้เชี่ยวชาญ อย่างเช่น ที่ปรึกษาหรือนักบัญชีเท่านั้นเป็นผู้เขียน

คู่มือฉบับนี้จะอธิบายว่า แผนธุรกิจคืออะไร ทำไมคุณจึงต้องมีแผนธุรกิจหากคุณต้องการความสำเร็จในธุรกิจใหม่ของคุณ และที่สำคัญที่สุดคือ คู่มือฉบับนี้จะให้คำแนะนำซึ่งจะช่วยให้คุณคิดแผนธุรกิจของคุณได้อย่างง่ายดาย และมั่นใจ

แผนส่วนใหญ่จะอธิบายเกี่ยวกับเรื่องการจัดการธุรกิจในระยะเวลาสามปี โดยปกติแล้ว การจะคาดการณ์ว่า คุณจะทำอะไรกับธุรกิจของคุณในเวลาหลังจากสามปีผ่านไปแล้วนั้น ทำให้แม่นยำได้ยากมาก ดังนั้น เราจึงจะทำแผนทางด้านการเงินและการขายล่วงหน้าเพียงสองปีเท่านั้น ต้องจำไว้เสมอว่าความมองแผนของคุณเป็น “อินทรีย์” เป็นเอกสารที่มีชีวิต นั่นก็หมายความว่า คุณไม่ได้เขียนแผนแล้วเก็บไว้ในลิ้นชักหรือบนหิ้ง แต่ว่าคุณจะต้องใช้แผนนี้ในการจัดการธุรกิจของคุณ ในขณะที่ธุรกิจของคุณเติบโตขึ้น คุณสามารถจะเปลี่ยนแปลงสิ่งที่อยู่ในแผนได้โดยการเพิ่มเติมหรือปรับการพยากรณ์ยอดขาย เพื่อที่คุณจะได้นำความรู้ใหม่ๆ มาใช้ประโยชน์ได้

ทำไมเราต้องมีแผนธุรกิจ (Why do I need a business plan?)

เพื่อหาเงิน (*To raise finance*)

ถ้าหากคุณติดต่อธนาคารหรือสถาบันการเงินใดๆ เพื่อกู้ยืมเงินมาเริ่มทำธุรกิจของคุณ สถาบันเหล่านี้จะขอ ดูแผนธุรกิจของคุณแทบทั้งนั้น แผนคือเอกสารที่จะบอกธนาคารว่าคุณเป็นใคร คุณอยากจะทำอะไร และคุณจะทำ สิ่งนั้นอย่างไร แผนนี้จะบอกด้วยว่าคุณจะต้องใช้เงินสดเท่าไรเพื่อซื้อวัตถุดิบ จ่ายค่าไฟฟ้า ค่าเช่า เงินเดือน ฯลฯ และจะต้องได้กำไรเท่าไรจากการขายจึงจะพอกับค่าใช้จ่ายเหล่านี้

เพื่อปรับปรุงการวางแผนและการควบคุมของคุณ (*To improve your planning and control*)

ให้คิดว่าแผนธุรกิจของคุณนั้นเป็นเหมือนกับแผนที่ถนน ก่อนที่คุณจะออกเดินทางไปยังที่ใหม่ คุณจะต้องมีแผนที่ หรืออย่างน้อยที่สุดก็ต้องถามคนที่รู้ทางว่า สถานที่สำคัญๆ อยู่ตรงไหน อยู่ไกลจากจุดเริ่มต้นและจุดหมาย ปลายทางของคุณเท่าไร และคุณต้องใช้เวลามากน้อยแค่ไหนไปถึง เรื่องนี้เป็นเรื่องปกติของการวางแผนเดินทาง และเป็นเรื่องที่มีเหตุผลสมผลที่จะต้องวางแผนก่อนเริ่มทำธุรกิจเช่นกัน

เพื่อให้เข้าใจธุรกิจของคุณเอง (*To understand your business*)

ประโยชน์อันยิ่งใหญ่ของการเขียนแผนธุรกิจของคุณเองก็คือ เวลาที่เขียนนั้นคุณจะต้องตอบคำถามบาง คำถามที่คุณอาจจะหลีกเลี่ยงได้หากไม่ได้เขียนเอง การเริ่มทำธุรกิจเป็นเรื่องง่าย แต่การจะทำให้ธุรกิจดำเนินต่อไปได้และมีกำไรนั้นเป็นเรื่องยาก ถ้าคุณเขียนแผนธุรกิจเอง คุณจะเข้าใจได้ดีขึ้นว่าคุณจะต้องแก้ปัญหาอะไรบ้างจึงจะประสบความสำเร็จ

เราทุกคนชอบมองธุรกิจในส่วนต่างๆ ที่เราเข้าใจได้ดีที่สุด เซลล์แมนที่เพิ่งจะเริ่มธุรกิจมักจะมุ่งเพียงว่าจะขายผลิตภัณฑ์ชนิดใหม่ได้อย่างไร มากกว่าที่จะสนใจแนวโน้มด้านการเงินหรือแม้กระทั่งปัญหาด้านการผลิต เวลาที่คุณเขียนแผนที่มีการสร้างบังคับนั้น คุณจะจัดการกับประเด็นทุกประเด็นต่างๆ กัน

เพื่อที่จะให้แผนธุรกิจใช้ได้นั้น แผนจะต้อง (*For a business plan to work it must*)

- เข้าใจได้ง่าย
- ถูกต้องแม่นยำ และทำให้ผู้อ่านมั่นใจว่าเขียนขึ้นมาโดยมีการศึกษาค้นคว้าและการคาดการณ์มาอย่างเหมาะสมแล้ว ไม่ใช่เป็นเพียงแค่ว่ารายการของการเดาและความหวังเท่านั้น
- สะท้อนความคิดเห็นของคุณเอง

แผนธุรกิจของคุณจะต้องตอบคำถามต่อไปนี้

1. ลักษณะของธุรกิจเป็นอย่างไร
2. ใครจะเป็นเจ้าของธุรกิจ
3. ใครจะเป็นผู้จัดการธุรกิจนี้ในแต่ละวัน
4. ใครจะเป็นลูกค้า
5. ลูกค้าอยู่ที่ไหน
6. ต้องใช้อะไรบ้างในการเริ่มธุรกิจ
7. ธุรกิจนี้จะได้รับทรัพยากรมาจากไหน
8. ธุรกิจนี้จะเริ่มมีกำไรเมื่อไร

แผนธุรกิจ (The Business Plan)

เพื่อตอบคำถามที่กล่าวมาข้างต้นให้ดีที่สุด การเขียนแผนธุรกิจอาจจะมีหัวข้อดังต่อไปนี้

1. องค์ประกอบ (Contents)
2. คำประกาศภารกิจ (Mission Statement)
3. บทสรุปสำหรับผู้บริหาร (Executive Summary)
4. เจ้าของกิจการ (The Business Owner)
5. โครงการที่นำเสนอ (The Proposal) (แนวคิดธุรกิจของคุณคืออะไร)
6. ตลาด (The Market)
7. ยอดขาย (Sales)
8. ทรัพยากร (Resources)
9. แผนการเงิน (Financial Plan)
10. ภาคผนวก

1. องค์ประกอบ (Contents)

องค์ประกอบ คือ หัวข้อของแผนธุรกิจของคุณ ซึ่งก็เหมือนรายการข้างต้นนี้ ถ้าจะให้ดีที่สุดก็คือ ต้องรอจนกว่าคุณจะเขียนแผนเสร็จเรียบร้อยเสียก่อน แล้วจึงเขียนรายการองค์ประกอบนี้ออกมา เพราะคุณจะได้เขียนเลขหน้าของแต่ละหัวข้อด้วย

2. คำประกาศภารกิจ (Mission Statement)

การเขียนคำประกาศภารกิจของธุรกิจเอาไว้เป็นความคิดที่ดี ทำให้นำเข้าสู่บทสรุปสำหรับผู้บริหารได้ดีขึ้น ข้อความที่เป็นคำประกาศภารกิจ คือประโยคธรรมดาที่อธิบายว่า คุณหวังที่จะบรรลุอะไรในการทำธุรกิจนี้ ถ้าคุณปลูกผัก ภารกิจของคุณอาจจะเป็น “เพื่อปลูกผักที่มีคุณภาพที่ดีที่สุดเท่าที่มีอยู่ในส่วนใดส่วนหนึ่งโดยเฉพาะของประเทศ และมีส่วนแบ่ง 5% ในตลาดท้องถิ่นภายในเวลาหนึ่งปีหลังจากเริ่มงาน และจะทำผลกำไรให้แก่บริษัทภายในเวลาสามปี”

3. บทสรุปสำหรับผู้บริหาร (Executive Summary)

ส่วนนี้เป็นบทสรุปของแผนโดยรวมทั้งหมด และอีกส่วนหนึ่งให้ผู้อ่านที่สนใจเขียนแผนเสร็จเสียก่อน แล้วค่อยเขียนส่วนนี้ โดยปกติแล้วบทสรุปจะยาวประมาณหนึ่งหน้าครึ่ง คุณคงไม่อยากเขียนรายละเอียดทุกอย่างซ้ำซ้อนในบทสรุปนี้ แต่ว่าคุณอยากให้ผู้อ่านเห็นคำอธิบายย่อๆ ว่าสิ่งที่เขากำลังจะอ่านคืออะไร ถ้าหากคุณนึกย้อนกลับไปคิดถึงความคิดเกี่ยวกับเรื่องแผนที่แล้ว นี่ก็คือแผนที่แผนที่ใหญ่ที่แสดงให้เห็นเมืองหลักๆ ทั้งหมดในเส้นทางของคุณ มากกว่าจะแสดงทางแยกทั้งหมด ฯลฯ รายละเอียดขนาด “จิ๋ว” นี้จะอยู่ในเนื้อหาหลักของแผนธุรกิจของคุณ

ในการเขียนบทสรุปสำหรับผู้บริหารนั้น คุณจำเป็นต้องครอบคลุมประเด็นต่อไปนี้

ก) แผนธุรกิจจะอธิบายถึงการก่อตั้งและการจัดการธุรกิจ ซึ่งจะเป็นการผลิตและจำหน่ายผลิตภัณฑ์ หรือการให้บริการ

ข) คุณจำเป็นต้องเขียนว่า มีใครเป็นเจ้าของกิจการและมีใครอยู่ในคณะผู้บริหารบ้าง

ค) หากคุณมีสถานที่สำหรับตั้งโรงงานหรืออาคารที่ทำธุรกิจ คุณควรจะอธิบายว่าคุณจะผลิตผลิตภัณฑ์ของคุณที่ไหน และบอกด้วยว่าคุณเป็นเจ้าของหรือเช่าที่นั้น

ง) อธิบายว่าในปัจจุบัน ตลาดสำหรับผลิตภัณฑ์นี้มีมูลค่าเท่าไร และคู่แข่งสำคัญๆ ของธุรกิจใหม่นี้มีใครบ้าง

จ) ในส่วนของการเงินนั้น คุณจำเป็นต้องอธิบายว่า ธุรกิจนี้จะต้องใช้เงินทุนสูงสุดเป็นเงินสดจำนวนเท่าไร และจำนวนเงินที่ต้องกู้ยืมสูงสุด ฯลฯ นั่นจะต้องการ ระยะเวลาหลังจากที่ได้เริ่มการค้าขายไปแล้ว

ฉ) คุณจำเป็นต้องระบุจำนวนเงินสดที่คุณจำเป็นต้องใช้ในการเริ่มต้นและการดำเนินกิจการว่าเป็นเท่าไร คุณควรจะอธิบายด้วยว่าเงินสดดังกล่าวจะได้มาจากไหน แหล่งเงินที่เป็นไปได้คือ

- เงินส่วนตัว
- การลงทุนส่วนตัว ในแง่ของยานพาหนะ อาคาร หรือ เครื่องจักรกล
- เงินกู้จากบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม
- เงินกู้จากบริษัทเงินทุนอุตสาหกรรม
- เงินกู้จากกองทุนหมุนเวียน (กระทรวงอุตสาหกรรม)
- อื่นๆ

ช) หลังจากที่ได้ระบุไปแล้วว่าคุณจำเป็นต้องใช้เงินเท่าไร และเงินจำนวนนั้นจะได้มาจากไหนแล้ว คุณต้องบอกสั้นๆ ด้วยว่าจะใช้เงินจำนวนนั้นทำอะไร อย่าลืมนี่เป็นเพียงสรุปเท่านั้น และคุณจะต้องเพิ่มเติมรายละเอียดในเนื้อหาของแผนนี้อีก ค่าใช้จ่ายของคุณอาจจะรวมถึงต่อไปนี้

- การปรับปรุง/ซื้ออาคาร
- เครื่องจักรกลและอุปกรณ์
- วัตถุดิบ

- ยานพาหนะ
- อุปกรณ์ติดตั้งและตกแต่ง
- เงินทุนทำงาน
- การซื้อสิทธิบัตร
- การซื้อสิทธิทางการค้า (franchise)

4. เจ้าของกิจการ (The Business Owner)

ส่วนที่สำคัญที่สุดส่วนหนึ่งของแผนธุรกิจสำหรับผู้่านก็คือ ตอนที่เขาจะค้นพบทุกอย่างเกี่ยวกับผู้ประกอบการซึ่งจะเป็นผู้ดำเนินธุรกิจจริงๆ ซึ่งก็คือคุณเองนั่นแหละ! ผู้เชี่ยวชาญสามารถเขียนแผนธุรกิจที่ดีที่สุดในโลกได้ แต่ว่าถ้าผู้ที่เป็นเจ้าของและดำเนินธุรกิจนั้นไม่สามารถแบกรับความรับผิดชอบได้ กิจการนั้นก็ล้มเหลว ดังนั้นคุณมีโอกาสนี้ที่แนะนำให้ผู้อ่านแน่ใจว่า คุณสามารถทำให้ความคิดของคุณใช้ได้ โดยการสร้างสรรค์ธุรกิจที่ประสบความสำเร็จและดำเนินต่อไปได้

การจ้างงาน (Employment)

สิ่งแรกสุดคือ คุณจำเป็นต้องให้รายละเอียดสั้นๆ เกี่ยวกับประสบการณ์ในการจ้างงานของคุณ โดยเฉพาะอย่างยิ่งงานในสาขาใดๆ ก็ตามที่มีความสัมพันธ์กับความคิดใหม่ทางธุรกิจของคุณ ให้เริ่มต้นจากงานล่าสุดของคุณ แล้วย้อนหลังไปสู่งานแรก ให้เขียนคำบรรยายงานสั้นๆ พร้อมกับมีหัวเรื่องให้ด้วย

ตัวอย่าง ปี พ.ศ. 2541 - ปัจจุบัน
ชื่อของธุรกิจ
ตำแหน่ง ผู้จัดการสำนักงาน
งาน รับผิดชอบให้งานในสำนักงานดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย ฯลฯ
2537-38 เลขานุการ

การศึกษา (Education)

อธิบายสั้นๆ ถึงประวัติการศึกษาของคุณ เริ่มจากการศึกษาสูงสุดก่อนแล้วย้อนหลังไป อย่าลืมเขียนถึงความชำนาญด้านอื่นๆ ที่คุณมีลงไปด้วย เช่น ทักษะทางคอมพิวเตอร์ที่อาจจะไม่ได้รับใบรับรองมา แต่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการดำเนินงานและการจัดการธุรกิจของคุณ

ตัวอย่าง 2521-2527 การศึกษาระดับอุดมศึกษา
 2515-2521 การศึกษาระดับมัธยมศึกษา

ทักษะความชำนาญอื่นๆ (*Additional skills*)

หากธุรกิจใหม่ของคุณต้องใช้ความชำนาญพิเศษที่คุณไม่มี เช่น ด้านสารสนเทศ (IT) ให้อธิบายด้วยว่าคุณจะแก้ปัญหาเรื่องนี้อย่างไร เช่น คุณอาจจะจ้างผู้ที่มีทักษะทางด้านนี้มาช่วยคุณ ถ้าอธิบายด้วยว่าคุณจะอบรมพนักงานของคุณอย่างต่อเนื่องเพื่อให้รักษาความได้เปรียบในการแข่งขันในอนาคตได้ด้วยได้ก็จะยิ่งดี

ตัวอย่าง ธุรกิจใหม่นี้จำเป็นต้องใช้เว็บเพจ (*web page*) และจะใช้ผู้ที่มีความชำนาญด้านสารสนเทศ (IT) เป็นผู้ออกแบบ ข้าพเจ้าจะเรียนรู้ทักษะด้านนี้ให้เพียงพอ เพื่อที่จะสามารถปรับข้อมูลบนเว็บเพจในเครือข่ายเวิลด์ไวด์เว็บ (*World Wide Web*) นี้ให้ทันสมัยอยู่เสมอได้

รูปแบบของธุรกิจ (*Form of Business*)

คุณจำเป็นต้องอธิบายว่าธุรกิจของคุณจะเป็นรูปแบบใด และทำไมคุณจึงเลือกรูปแบบนี้ ตัวอย่าง เช่น เป็นกิจการที่มีเจ้าของเพียงคนเดียว เป็นห้างหุ้นส่วน หรือเป็นบริษัทจำกัด ถ้าคุณมีข้อมูลที่เกี่ยวข้อง เช่น บทความของสมาคมต่างๆ ฯลฯ คุณอาจจะแนบบทความเหล่านี้ไว้ในภาคผนวกก็ได้ แต่อย่าให้อ้างถึงข้อมูลเหล่านี้และบอกด้วยว่าข้อมูลเหล่านี้อยู่ที่ไหน เช่น อยู่ที่ภาคผนวกหนึ่ง

ตัวอย่าง ข้าพเจ้าจะเริ่มธุรกิจนี้ในรูปแบบของกิจการที่มีเจ้าของเพียงคนเดียว เนื่องจากจะเริ่มจากกิจการขนาดเล็กๆ ก่อนแล้วค่อยเติบโตอย่างรวดเร็ว เมื่อข้าพเจ้าจ้างพนักงานสิบคนและมีเงินทุนหมุนเวียนมากขึ้นกว่านี้ ข้าพเจ้าก็จะพิจารณาทำเป็นบริษัทจำกัด เพื่อลดความเสี่ยงทางการเงิน

5. โครงการที่นำเสนอ (*The Proposal*)

ส่วนนี้เป็นส่วนที่คุณจะอธิบายให้ผู้อ่านทราบว่าธุรกิจใหม่ของคุณนั้นเป็นอย่างไร จำไว้ว่าคำอธิบายของคุณต้องง่าย ๆ ชัดเจน ๆ ผู้ประกอบการหลายๆ คนตื่นตัวกับความคิดใหม่เสียจนลืมไปว่า คำหลายๆ คำที่ใช้กันอยู่ในวงการอุตสาหกรรมของตนนั้นอาจจะเป็นคำใหม่สำหรับผู้ที่ย่านอกวงการ เราเรียกคำเหล่านี้ว่า “ศัพท์เฉพาะวงการ (*jargon*)” และคุณจะต้องระมัดระวังไม่ไปทำให้ผู้อ่านของคุณไม่เข้าใจเพราะมีศัพท์เฉพาะวงการมากเกินไป ตัวอย่างเช่น ผู้จัดการธนาคารอาจจะมีความรู้เกี่ยวกับด้านโทรคมนาคมน้อยมาก และดังนั้น วลีอย่าง “E-commerce” อาจจำเป็นต้องมีคำอธิบาย

อาจเป็นไปได้ว่าส่วนสำคัญของธุรกิจนั้นเป็นวิธีการใหม่ในการผลิตผลิตภัณฑ์ และคุณไม่อยากเปิดเผยเทคนิคนี้แก่ผู้อ่าน อย่างไรก็ตาม ถ้าคุณอยากได้รับการสนับสนุนธุรกิจใหม่ของคุณแล้ว คุณจะต้องเตรียมตัวอธิบายเกี่ยวกับเทคนิคนี้ให้เพียงพอที่จะทำให้ผู้อ่านมั่นใจว่าคุณจะมีภาษีเหนือกว่าคู่แข่งอื่นๆ

ความคิดเกี่ยวกับธุรกิจ (Business Idea)

ก่อนอื่น ให้อธิบายว่าคุณได้ความคิดเกี่ยวกับธุรกิจใหม่ของคุณนี้มาจากไหน และคุณทำอะไรจึงทำให้ความคิดนี้กลายมาเป็นโครงการที่น่าเสนอนี้ได้

ตัวอย่าง คุณอาจจะเคยทำงานในโรงงานมาหลายปี แล้วเกิดความมั่นใจว่าคุณสามารถคิดวิธีการผลิตได้ดีกว่า คุณจึงตัดสินใจมาเริ่มทำธุรกิจของคุณเอง

ผลิตภัณฑ์/บริการ (Product/Service)

ตอนนี้ก็อธิบายในรายละเอียดโดยใช้ภาษาง่ายๆ ว่า ธุรกิจใหม่ของคุณจะทำอะไร คุณจะผลิตอะไรหรือให้บริการอะไร คุณจะผลิตผลิตภัณฑ์นี้หรือจะให้บริการสิ่งนี้อย่างไร

ตัวอย่าง เราจะผลิตและจำหน่ายกระเบื้องดินเผาที่มีคุณภาพสูง ฯลฯ

ประเภทของผลิตภัณฑ์ (Product Range)

ถ้าคุณจะผลิตผลิตภัณฑ์ คุณจะต้องอธิบายในรายละเอียดว่าเป็นผลิตภัณฑ์อะไร อธิบายด้วยว่าคุณจะผลิตออกมากี่ชนิด (นี่คือสิ่งที่เรียกว่า “ประเภท” ผลิตภัณฑ์) ผลิตภัณฑ์ของคุณมีไว้ทำอะไร จะเป็นผลิตภัณฑ์ที่ผลิตตามแบบที่ลูกค้าสั่ง หรือว่าผลิตออกมาคราวละมากๆ โดยมีลักษณะเหมือนกันหมดเป็นแบบมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์นี้จะทำด้วยอะไร

ตัวอย่าง กระเบื้องดินเผานี้จะทำด้วยมือและมีคุณภาพสูง ผลิตโดยใช้ดินเหนียวพิเศษจาก..... ฯลฯ

จุดขายที่เป็นเอกลักษณ์ (Unique Selling Point)

บรรยายข้อได้เปรียบของผลิตภัณฑ์ใหม่ของคุณว่าเหนือกว่าผลิตภัณฑ์ที่คล้ายคลึงกันที่มีขายอยู่แล้วอย่างไร นี่คือสิ่งที่เรียกว่าเป็น “จุดขายที่เป็นเอกลักษณ์” หรือ USP ของผลิตภัณฑ์ การชี้ให้เห็นจุดนี้เป็นสิ่งที่สำคัญมาก เพราะมีความสำคัญต่อการโฆษณาขายของคุณมาก หากคุณรู้สึกรู้ว่าเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีเอกลักษณ์ก็ให้อธิบายว่ามีอะไรที่ทำให้ผลิตภัณฑ์นี้เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีเอกลักษณ์ คิดดูว่าผลิตภัณฑ์นี้ทำหน้าที่เหมือนกับผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่มีอยู่แล้ว แต่ว่าเป็นแบบใหม่และทำหน้าที่ได้ดีกว่า ใช่หรือไม่

ตัวอย่าง กระเบื้องดินเผาที่มีเอกลักษณ์เพราะว่าจะเป็นกระเบื้องที่ผลิตรายเดียวในประเทศไทย ที่ใช้ดินเหนียวพิเศษจาก... ฯลฯ

ตลาด (Market Locations)

คุณจำเป็นต้องรู้ว่าคุณจะขายผลิตภัณฑ์หรือบริการของคุณที่ไหน อย่างไร ตลาดของคุณอยู่ที่ไหน เป็นตลาดในท้องถิ่น หรือว่าคุณจะต้องส่งออกไปที่ไกลๆ ตัวอย่างเช่น ถ้าคุณปลูกผักในสวนขนาดเล็ก คุณจะขายผักทั้งหมดในหมู่บ้านหรือในเมืองท้องถิ่นของคุณเองได้ทั้งหมดหรือไม่ หรือว่าคุณจะต้องเดินทางไปหลายๆ เมืองเพื่อให้ได้ลูกค้าจำนวนมากขึ้น

ตัวอย่าง กระเบื้องดินเผานี้จะขายตรงจากโรงงานให้แก่ร้านค้าแบบตกรต่งภายในและผู้ก่อสร้าง ประชาชนทั่วไปก็สามารถซื้อได้จากร้านค้าปลีกบางร้านที่เลือกแล้วในเมืองต่างๆ จำนวนสิบเมือง

การเติบโตของธุรกิจ (Business Growth)

การที่คุณมีความคิดดีๆ ว่าธุรกิจใหม่ของคุณจะเติบโตอย่างไรนั้นเป็นสิ่งสำคัญ จงเขียนโครงร่างว่าคุณจะมีคนทำงานให้คุณกี่คนในปีแรก ปีที่สอง หรืออาจจะปีที่สามด้วยก็ได้ ในระยะเวลาสิบปีข้างหน้าคุณคิดว่าธุรกิจของคุณจะไปถึงไหน (ในแง่ของตลาด ฯลฯ) คุณจะส่งออกหรือไม่ คุณจะผลิตผลิตภัณฑ์กี่ชนิด

ตัวอย่าง ในปีแรก ข้าพเจ้าจะทำงานในธุรกิจนี้และจ้างผู้ช่วยสองคน ภายในปลายปีที่สองจะมีอัตราการเติบโต 25% และจ้างคนห้าคน

6. ตลาด (The Market)

การไม่รู้ถึงว่าตลาดของคุณอยู่ที่ไหนและลูกค้าของคุณจะเป็นใครนั้น รับประกันได้ว่าจะต้องเกิดความล้มเหลวไม่ช้าก็เร็ว

ผู้อ่านแผนของคุณทุกคนต้องการจะรู้ว่าคุณคาดว่าจะขายสินค้าหรือบริการของคุณให้แก่ใคร มีผู้ประกอบการหลายต่อหลายรายที่ทำผิดพลาดโดยคิดว่าลูกค้าจะเป็น “ใครก็ได้ที่อยากซื้อผลิตภัณฑ์หรือบริการของเรา เพราะฉะนั้น ลูกค้าจะเป็นใครก็ได้” แต่ถ้าหากคุณหยุดแล้วลองคิดดูสักนิดหนึ่ง คุณก็จะเห็นว่าประชากรนั้นแบ่งออกเป็นกลุ่มเฉพาะๆ ได้ เช่น หญิงสาวหรือชายแก่จะเป็นลูกค้าหลักสำหรับผลิตภัณฑ์และบริการบางอย่าง ตัวอย่างเช่น ผู้หญิงจะเป็นลูกค้าหลักสำหรับเสื้อผ้าเด็กอ่อนและผ้าอ้อมสำเร็จรูป ในขณะที่ผู้ชายมีแนวโน้มที่จะตัดสินใจเกี่ยวกับยานพาหนะคันใหม่หรือโทรทัศน์เครื่องใหม่ของครอบครัว

6.1 การวิจัยตลาด - การวิจัยเบื้องต้นและการวิจัยจากเอกสาร (Marketing Research - Primary and Desk)

เพื่อค้นหาว่าลูกค้าของคุณจะเป็นใคร ชายหรือหญิง หนุ่มสาวหรือคนแก่ คุณจะต้องวิจัยเรื่องการตลาดไม่วิธีใดวิธีหนึ่ง โดยปกติแล้ว การวิจัยจะแบ่งออกเป็นสองวิธีคือ การวิจัยเบื้องต้น (primary research) และการวิจัยจากเอกสารซึ่งทำที่โต๊ะทำงาน (desk research) ซึ่งจะใช้วิธีใดนั้นก็มักจะแล้วแต่ผู้เชี่ยวชาญ แต่ว่าคุณก็สามารถทำได้ ตัวอย่างเช่น ถ้าหากว่าคุณคิดจะทำไอศกรีมชนิดใหม่ คุณก็สามารถจะคอยดูรถขายไอศกรีมแล้วดูว่าสินค้าชนิดใดได้รับความนิยมมากที่สุด และขายที่ราคาเท่าไร การทำแบบนี้เรียกว่า **การวิจัยเบื้องต้น** และอาจจะรวมเอากิจกรรมบางอย่างไว้ด้วยก็ได้ เช่น การพูดคุยเกี่ยวกับสินค้าชนิดใหม่ของของคุณกับเพื่อน หรือญาติ เพื่อวัดความนิยมดู

การวิจัยจากเอกสารที่ทำที่โต๊ะทำงาน คือ สิ่งที่คุณทำเมื่อคุณอ่านนิตยสารด้านการค้าเพื่อดูแนวโน้มในภาคอุตสาหกรรมที่คุณจะทำโครงการเสนอ ถ้าคุณตั้งใจจะประกอบคอมพิวเตอร์ ก็จะเป็นการดีมากถ้าคุณอ่าน

นิตยสารเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อทำความเข้าใจแนวโน้มเกี่ยวกับลักษณะของคอมพิวเตอร์ และดูว่าลูกค้าต้องการอะไรในคอมพิวเตอร์บ้าง

ถ้าเช่นนั้น คุณต้องการข้อมูลชนิดไหน? คุณจำเป็นต้องรู้ว่าคู่แข่งของคุณกำลังทำอะไร เขาขาย/ให้บริการสินค้าที่ชนิด ขายกันที่ไหน ราคาเป็นอย่างไร คุณจำเป็นต้องรู้ว่าลูกค้าประเภทใดที่คุณต้องการ และลูกค้าเหล่านั้นจะมาจากไหน

- **ภาพรวมของตลาด (Market Overview)**

ในแผนของคุณนั้น ส่วนของเรื่องตลาดจะเริ่มด้วย “ภาพรวมของตลาด” ซึ่งจะเป็นบทสรุปข้อมูลต่างๆ ที่ได้จากการวิจัยสองแบบที่คุณทำ ให้ผู้อ่านได้ทราบ อธิบายแหล่งที่มาของข้อมูลที่คุณใช้ และบอกว่าข้อมูลเหล่านั้นชี้ให้เห็นอะไรในแง่ของแนวโน้มการตลาดในอนาคต โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อมูลที่กระตุ้นให้คุณเริ่มธุรกิจใหม่ของคุณ ถ้าคุณมีข้อมูลสถิติ เช่น มีคนจำนวนเท่าไรที่ซื้อผลิตภัณฑ์ที่คล้ายคลึงกันกับที่คุณตั้งใจว่าจะผลิต คุณควรรวบรวมข้อมูลนี้ไปด้วย และระบุว่าได้ข้อมูลนี้มาจากไหน (เช่น จากหน่วยงานราชการ เป็นต้น)

- **ความเคลื่อนไหวของตลาด (Market Movement)**

คุณจะต้องอธิบายการพัฒนาหลักๆ ในภาคอุตสาหกรรมของคุณ และว่าการพัฒนาเหล่านี้อาจจะเปิดโอกาสให้แก่อธุรกิจใหม่ของคุณอย่างไร และนี่ก็เช่นกัน ให้ใช้ข้อมูลทางสถิติที่มีอยู่ และจำไว้ว่าต้องระบุแหล่งของข้อมูลด้วย เช่น “สถิติรัฐบาล, 2540”

- **การวิจัยเบื้องต้น (Primary Research)**

อธิบายผลการวิจัยเบื้องต้นที่คุณได้ทำมาแล้วกับผู้ที่มีแนวโน้มว่าจะเป็นลูกค้าของคุณอย่างละเอียด ถ้าคุณใช้แบบสอบถาม ก็วิเคราะห์ผลและรวมข้อมูลนี้เข้ามาด้วย ถ้าคุณได้สัมภาษณ์ผู้ที่มีแนวโน้มว่าจะเป็นลูกค้าของคุณมา ก็อย่าละเลยคำตอบในทางลบเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ของคุณ แต่ว่าจงใช้คำตอบเหล่านี้อธิบายว่าคุณจะเปลี่ยนข้อด้อยที่อาจมีนี้ให้เป็นข้อดีได้อย่างไร

ถ้าคุณใช้แบบสอบถาม แบบสอบถามนี้ควรจะเน้นลักษณะและประโยชน์ของผลิตภัณฑ์ใหม่ของคุณ มากกว่าการบรรยายเพียงลักษณะของผลิตภัณฑ์เท่านั้น ตัวอย่างเช่น ถ้าหากคุณจะบรรยายลักษณะของร่มว่าสามารถปกป้องคุณจากแดดและฝนได้ ก็ดีกว่าบอกว่าร่มนั้นมีขนาดใหญ่เท่าไร (ถ้าคุณใช้แบบสอบถาม คุณควรจะแนบแบบสอบถามนี้ไว้ในภาคผนวกด้วย)

คุณควรถามผู้ที่มีแนวโน้มว่าจะเป็นลูกค้าของคุณว่า ขณะนี้เขาซื้อผลิตภัณฑ์หรือบริการที่คล้ายคลึงกับผลิตภัณฑ์ใหม่ของคุณจากไหน เขาได้ยินเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่ซื้ออยู่ในปัจจุบันนี้ได้อย่างไร และซื้อมาในราคาเท่าไร เห็นประโยชน์อะไรในผลิตภัณฑ์หรือบริการนั้น ชอบอะไรมากที่สุดหรือชอบอะไรน้อยที่สุดเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์หรือบริการนั้น คุณอาจจะถามดูว่าเขาใช้ผลิตภัณฑ์นั้นทำอะไร และถ้าพบว่าเป็นการใช้ที่ไม่ปกติธรรมดา ให้พิจารณาเป็นจุดขายที่เป็นเอกลักษณ์ (**unique selling point**) ที่คุณอาจจะส่งเสริมเพื่อช่วยให้คุณบอกความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ของคุณกับของคู่แข่งของคุณได้

- **การทดสอบผลิตภัณฑ์ (Product Trials)**

ถ้าคุณได้นำตัวอย่างผลิตภัณฑ์ของคุณให้ผู้ที่มีแนวโน้มว่าจะเป็นลูกค้าของคุณดูแล้ว คุณควรจะบรรยายถึงปฏิกิริยาของผู้ที่มีแนวโน้มว่าจะเป็นลูกค้าของคุณแสดงออก รวมทั้งอธิบายถึงสิ่งที่คุณตั้งใจจะเปลี่ยนแปลง/ปรับปรุงหลังจากนี้ด้วย ถ้าผลิตภัณฑ์ของคุณมีขนาดเล็ก คุณอาจจะขอให้ผู้ที่กำลังซื้ออยู่ตอบคำถามสองสามคำถามเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ของคุณ ถ้าคุณหวังว่าจะขายให้แก่ธุรกิจอื่นๆ คุณก็ควรจะให้ผู้ที่มีแนวโน้มว่าจะเป็นลูกค้าของคุณสักสองสามรายยืมผลิตภัณฑ์ของคุณไปสักหนึ่งหรือสองสัปดาห์ และขอให้เขาลองใช้ดูแล้วช่วยวิจารณ์ด้วย

- **การบรรยายลักษณะทางสังคม (Social Description)**

อธิบายลักษณะลูกค้าของคุณทางด้านอายุ ชั้นทางสังคม อำนาจการซื้อ และเพศ จงจำไว้ว่าคุณอาจมีลูกค้าที่แตกต่างกันมากสำหรับผลิตภัณฑ์หรือการบริการที่แตกต่างกัน คุณจะต้องรู้ว่าลูกค้าของคุณจะมาจากไหน เขาจะซื้อผลิตภัณฑ์ของคุณเป็นจำนวนหรือปริมาณเท่าไรต่อเดือนหรือต่อปี คุณต้องค้นหาว่าลูกค้าของคุณซื้อผลิตภัณฑ์จากที่ไหน ในร้าน ซื้อผ่านนิตยสารทางไปรษณีย์ หรือแม้กระทั่งทางเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

- **อุปสงค์/ความต้องการ (Demand)**

อธิบายอุปสงค์ที่เป็นไปได้สำหรับผลิตภัณฑ์หรือการบริการใหม่ของคุณ คุณจะต้องให้หลักฐานว่าได้ทำวิจัยเรื่องนี้มาแล้ว มากกว่าที่จะคิดเอาเอง นี่ก็คือเหตุผลว่า ในความคิดของคุณนั้นทำไมคุณจึงต้องมีความชัดเจนว่าใครคือผู้ที่มีแนวโน้มว่าจะเป็นลูกค้าของคุณ เมื่อมีความชัดเจน คุณก็จะประหยัดเวลาได้มากมาย โดยการทำเพียงแค่ถามคำถามต่างๆ กับคนที่คุณได้ระบุเอาไว้ก่อนหน้านี้แล้วเท่านั้น ตัวอย่าง เช่น คนในส่วนี้อาจจะเป็นผู้ชายที่มีอายุระหว่างยี่สิบถึงสี่สิบปีที่อาศัยอยู่ภายในรัศมีห้าสิบกิโลเมตรจากโรงงานของคุณ เป็นต้น

- **ธุรกิจต่อธุรกิจ (Business to Business)**

ถ้าคุณตั้งใจจะขายสินค้า/บริการให้แก่บริษัท คุณก็จะมีแผนการขายและการตลาดสำหรับผลิตภัณฑ์หรือการบริการที่แตกต่างออกไปมากจากการขายให้แก่ผู้ที่เขาไปขายในร้าน แต่ว่าคุณก็ยังจะต้องบรรยายลักษณะผู้ที่มีแนวโน้มว่าจะเป็นลูกค้าของคุณอยู่ดีว่า จะเป็นบริษัทใหญ่หรือเล็ก อยู่ในท้องถิ่นหรือว่าอยู่ที่ไหนในประเทศ คุณจะอยากได้การสั่งซื้อครั้งเดียวเป็นจำนวนมากหรือว่าหลายครั้งแต่ครั้งละเล็กละน้อย คุณจะสามารถเจาะเข้าไปในตลาดที่มันคงแล้วได้หรือไม่

- **คู่แข่ง (Competitors)**

บรรยายลักษณะคู่แข่งของคุณว่า มีขนาดใหญ่หรือเล็ก อยู่ในท้องถิ่นหรือไม่ เขาขายการขายและการตลาดไปถึงไหน ใช้วิธีการส่งเสริมวิธีไหน มีความมั่นคงขนาดไหน มีจุดแข็งจุดอ่อนประการใด ยี่ห้อหรือตราเป็นที่รู้จักดีหรือไม่ คุณจะแข่งขันได้อย่างไร คุณสามารถหาข้อมูลเหล่านี้ได้โดยการสังเกตจากร้านค้า หรือโดยการอ่านแผ่นพับและการโฆษณาของคู่แข่งของคุณ อ่านหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น ฟังวิทยุ และที่สำคัญที่สุดก็คือพูดคุยกับเพื่อนบ้านของคู่แข่ง คนที่อาศัยอยู่หรือทำงานในละแวกใกล้เคียงมักจะรู้เกี่ยวกับธุรกิจเหล่านี้มาก

- **การส่งเสริม (Promotion)**

เป็นการอธิบายว่า คุณจะส่งเสริมธุรกิจของคุณได้อย่างไร ตัวอย่างเช่น คุณอาจวางแผนโฆษณา คุณควรได้รับการเสนอราคาจากสื่อ เพื่อที่จะได้ประเมินว่าแผนอย่างนั้นจะใช้เงินเท่าไร และคิดต้นทุนทั้งหมดที่คาดว่าจะได้ในตอนนั้นเลย (จำไว้ว่าต้องรวมต้นทุนส่วนนี้ไว้ในกระแสเงินสดหมุนเวียนของคุณและค่าใช้จ่ายที่คาดว่าจะได้) อาจพิจารณาการส่งเสริมวิธีอื่นๆ ด้วย เช่น การส่งโปรโมชั่นไปโดยตรง การขายทางโทรศัพท์ การประชาสัมพันธ์และการไปพบเพื่อขาย

คุณจะต้องและทำเครื่องหมายบอกคุณภาพหรือการรับรองที่มาจากระบบสำหรับผลิตภัณฑ์ใหม่ของคุณหรือเปล่า ถ้าคุณมีเครื่องหมายหรือใบรับรอง อย่างเช่น **ISO9002** คุณก็สามารถส่งเสริมการขายสินค้าและบริการของคุณให้ได้เปรียบคู่แข่งได้ ถ้าคุณมีแผนที่จะขอรับเครื่องหมายรับรองคุณภาพมาตรฐาน ก็ควรใส่ไว้ตรงนี้ด้วย

- **จุดขายที่เป็นเอกลักษณ์ (Unique Selling Point)**

ถามตัวเองว่าทำไมลูกค้าจึงตัดสินใจซื้อสินค้าหรือบริการจากคุณแทนที่จะซื้อจากคู่แข่งของคุณ ประเด็นใดที่เขาเห็นว่าสำคัญ เป็นเพราะคุณภาพ มีให้เลือกมาก มีของในสต็อก บริการหลังการขาย หรือ ฯลฯ

6.2 การวิเคราะห์ SWOT (SWOT Analysis)

การจะเขียนวิเคราะห์ SWOT นั้น สามารถทำได้ดีที่สุดเมื่อคุณทำธุรกิจไปแล้วระยะหนึ่ง สิ่งนี้คือเครื่องมือที่มีประโยชน์มาก เพราะจะช่วยให้คุณสามารถระบุจุดเด่น (Strengths) และจุดด้อย (Weaknesses) ของธุรกิจ รวมทั้งโอกาส (Opportunities) และอุปสรรค (Threats) ในตลาดภายนอกที่มีต่อธุรกิจของคุณได้

ตัวอย่างเช่น ธุรกิจของคุณมีจุดแข็งคือ การเป็นธุรกิจขนาดเล็ก โอกาสก็คือ สามารถที่จะรับรู้/ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของตลาดได้อย่างรวดเร็ว แต่ถ้ามีบริษัทขนาดใหญ่เกิดขึ้นมาแข่งขันกับคุณ นี่จะเป็นอุปสรรค และการที่ธุรกิจของคุณมีขนาดเล็ก จึงกลายเป็นจุดอ่อนไป

ในสมุดงานแผนธุรกิจ (Business Plan Workbook) จะมีเมตริกของ SWOT ซึ่งมีช่องว่าง 4 ช่องให้คุณกรอกข้อความ สิ่งที่คุณควรจะทำอยู่เสมออีกคือ พยายามและเปลี่ยนจุดด้อยให้เป็นจุดเด่น และเปลี่ยนอุปสรรคให้เป็นโอกาส

7. ยอดขาย (Sales)

7.1 การประมาณการยอดขาย (Sales Forecast)

ส่วนนี้คือส่วนที่ทำได้ยากที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าคุณยังไม่ได้เริ่มทำธุรกิจแล้วต้องมาประมาณการปัจจัยต่างๆ ที่จะมาส่งผลต่อยอดขายทั้งหมดของแต่ละเดือน คุณควรลองทำดู แล้วก็อย่าตั้งเป้าไว้สูงนัก เพราะว่า

ถ้าคุณทำเกินได้ก็จะดีกว่าทำได้ต่ำกว่าที่ประมาณการไว้ แต่ก็ควรพยายามและทำให้ได้ตามที่ประมาณการไว้ ไม่มีประโยชน์อะไรที่จะตั้งเป้าไว้ให้ต่ำๆ เพื่อที่คุณจะได้ทำถึงเป้าได้ง่ายๆ เพราะคนที่คุณกำลังเฝ้ามองก็คือตัวคุณนั่นเองแหละ

คุณต้องอธิบายว่า ยอดขายที่คุณคาดว่าจะทำได้ในปีแรกเป็นเท่าไร ซึ่งก็ทำได้ง่ายๆ ด้วยการใช้แผนภูมิเหมือนที่ปรากฏอยู่ข้างล่างนี้ ให้คุณใส่ยอดขายแต่ละเดือนลงไปเหมือนกับในตัวอย่างของคนปลูกผัก จำไว้ว่าต้องแยกยอดขายของผลิตภัณฑ์แต่ละชนิดออกจากกัน คุณต้องอธิบายด้วยว่า ตัวเลขเหล่านี้ได้มาจากไหน และคุณใช้อะไรเป็นฐานในการประมาณการ

ให้ใช้ประโยชน์จากข้อมูลทั้งหมดที่คุณมี ไม่ว่าจะเป็นขนาดของตลาด คู่แข่ง งานวิจัยจากเอกสาร และงานวิจัยเบื้องต้นเกี่ยวกับความต้องการของลูกค้าของคุณ คิดในแง่ของจำนวนลูกค้าที่คุณหวังว่าจะดึงดูดมาได้ เขาจะซื้อผลิตภัณฑ์ของคุณมากเท่าไร และบ่อยแค่ไหน กระบวนการนี้จะช่วยให้คุณได้ตัวเลขยอดขายมา

ชนิดของผลิตภัณฑ์	เดือนที่ 1	เดือนที่ 2	เดือนที่ 3	เดือนที่ 4	เดือนที่ 5 ฯลฯ	รวม
หัวหอม	50,000 บ.		60,000 บ.		60,000 บ.	70,000

บ.

กระเทียม

มะเขือเทศ

รวม

เมื่อคุณกรอกตัวเลขลงในแผนภูมิครบแล้ว ก็อย่าลืมว่านี่คือประมาณการยอดขายของคุณ ไม่ใช่ภาพของเงินสดที่คุณจะได้ เพราะลูกค้าอาจจะใช้เวลาสามสัปดาห์ หกสัปดาห์ หรืออาจถึงเก้าสัปดาห์จึงจะจ่ายเงินก็ได้ ซึ่งก็แล้วแต่ธุรกิจของคุณ ความล้มเหลวในการเรียกเก็บเงินสดก็เป็นเหตุผลสำคัญเหตุผลหนึ่งที่ทำให้ธุรกิจใหม่ๆ ล้มเหลว เห็นได้ชัดว่าคุณต้องใช้ตัวเลขทั้งหมดนี้ในการทำกระแสเงินสดหมุนเวียนของคุณให้เป็นรูปเป็นร่าง ให้คิดเสมอว่า ในธุรกิจส่วนใหญ่(ที่ไม่ได้ดำเนินการด้วยเงินสด) อย่างดีที่สุดแล้วก็จะได้รับการจ่ายเงินเข้าไปหนึ่งเดือน ดังนั้น ในการขายในเดือนหนึ่ง คุณก็จะไม่สามารถมีรายได้สำหรับกระแสเงินสดหมุนเวียน แต่จะทำให้เกิดเป็นค่าใช้จ่าย

7.2 การกำหนดราคา (Pricing)

เพื่อช่วยกำหนดราคาผลิตภัณฑ์ของคุณ คุณต้องรู้ราคาของคู่แข่งก่อน อธิบายให้ผู้อ่านของคุณรู้ว่า คุณจะตัดสินใจกำหนดราคาอย่างไรในโครงสร้างการกำหนดราคาของคุณ ตัวอย่างเช่น คุณอาจจะคิดต้นทุนการผลิตแล้วบวกกำไร 25% วิธีที่ดีกว่านั้นก็คือ ศึกษาตลาดแล้วตั้งราคาให้คุณได้กำไรมากที่สุดเท่าที่จะทำได้โดยที่ยังคงแข่งขันกับคู่แข่งได้ จะเห็นได้ชัดว่า ถ้าราคาที่คุณตั้งไว้ไม่คุ้มกับต้นทุนการผลิตและอื่นๆ คุณก็ต้องคิดใหม่แล้ว

การกำหนดราคาผลิตภัณฑ์นั้นทำได้ยาก เนื่องจากการตัดสินใจของคุณจะต้องใช้ตัวเลขสำคัญสองตัวเป็นฐานในการคิด คือ ลูกค้าของคุณพร้อมจะจ่ายในราคาเท่าไร และต้นทุนการผลิตของคุณต่อผลิตภัณฑ์หนึ่งชนิด

จะเป็นเท่าไร คุณควรจะได้คำตอบสำหรับส่วนแรกจากการสำรวจทางการตลาดของคุณ และถ้าคุณทำไม่ได้ ก็จำเป็นต้องทำการวิจัยเพิ่มขึ้นอีก ตัวเลขตัวที่สองนั้นมาจากการรู้ต้นทุนทางตรงและต้นทุนทางอ้อมของคุณเป็นเท่าไร

จำไว้ว่า ต้นทุนทางตรง ได้แก่ สิ่งต่างๆ เช่น วัตถุดิบ ในขณะที่ต้นทุนทางอ้อม ได้แก่ การมีส่วนต้องจ่ายสิ่งต่างๆ เช่น ค่าเช่าโรงงาน และค่าใช้จ่ายเหล่านี้จะแตกต่างกันไป โดยขึ้นอยู่กับราคาที่คุณตั้งไว้และจำนวนสิ่งของที่คุณผลิต

คุณจะต้องคิดออกมาด้วยว่า ยอดขายเท่าไรที่จะทำให้ถึงจุดคุ้มทุน (จุดที่คุณขายสินค้าได้เพียงพอกับต้นทุนที่จ่ายไป ทั้งต้นทุนคงที่และต้นทุนผันแปร และจากจุดนี้เป็นต้นไปคุณก็จะสามารถทำกำไรได้)

เมื่อคุณได้ประมาณการยอดขายมาแล้ว อย่าลืมนั่นเป็นเพียงการเดาอย่างดีที่สุดเท่านั้น จะถือว่าเป็นข้อเท็จจริงมิได้ ผู้อ่านแผนธุรกิจของคุณจะรู้เรื่องนี้ แต่ก็ยังคงพอใจถ้าได้เห็นหลักฐานให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ที่จะแสดงว่าคุณได้พยายามทำการประเมินอย่างดีที่สุดแล้ว

8. ทรัพยากร (Resources)

ธุรกิจใดๆ ก็ต้องการทรัพยากร ทรัพยากรเหล่านี้ ได้แก่ อสังหาริมทรัพย์ (ตัวอย่างเช่น ถ้าคุณเป็นเจ้าของสถานที่ที่จะใช้ทำธุรกิจ นี่ถือเป็นอสังหาริมทรัพย์) และทรัพยากรอื่นๆ ก็จะเป็นสังหาริมทรัพย์ (ตัวอย่างเช่น หุ่นที่จะขาย หรือเงินที่ลูกค้าเป็นหนี้คุณอยู่)

แผนธุรกิจในส่วนนี้นั้น ส่วนใหญ่จะเป็นรายการทรัพยากรที่คุณต้องใช้ในการเริ่มและดำเนินธุรกิจ คุณควรจะทำให้ชัดเจนว่า ทรัพยากรอะไรบ้างที่เป็นของคุณอยู่แล้ว และอะไรบ้างที่คุณต้องหามา ถ้าเป็นทรัพยากรที่จำเป็นยิ่งยวด เช่น เครื่องจักรสำหรับการผลิต แล้วคุณยังไม่มี คุณก็ต้องบอกให้ชัดเจนว่าจะเสียค่าใช้จ่ายเท่าไรเพื่อให้ได้สิ่งนั้นมา และคุณตั้งใจไว้ว่าจะจ่ายอย่างไร ถ้าคุณจะให้ข้อมูลว่า คุณจะหาทรัพยากรที่จำเป็นยิ่งยวดสำหรับธุรกิจของคุณนี้มาได้เมื่อไรและจากไหน ก็จะเป็นประโยชน์และทำให้ผู้อ่านแผนของคุณสบายใจด้วย

ที่ที่คุณจะทำธุรกิจก็สำคัญมาก ถ้าเป็นร้าน สถานที่ที่สำคัญที่สุด แทบจะไม่มีประโยชน์อะไรเลยที่จะตั้งร้านขายของใช้ประจำวันอยู่โดดเดี่ยวนอกเมือง อย่างไรก็ตาม ถ้ากิจการของคุณผลิตถึงระยะจากยางรถยนต์เก่า คุณก็ไม่จำเป็นต้องอยู่ในเมือง และสถานที่ที่สามารถจะเช่าหรือซื้อได้ถูกกว่ามาก

คิดถึงมาตรฐานการตกแต่งที่คุณจำเป็นต้องใช้ด้วย ร้านจะต้องการการตกแต่งที่มีมาตรฐานสูงกว่าอยู่ซ่อมมอเตอร์ไซด์ คุณต้องคิดด้วยว่า สถานที่ที่ที่เสนอนั้นไปมาได้ง่ายแค่ไหน ไม่มีประโยชน์อะไรที่จะมีหน่วยผลิตอยู่ในซอยที่แคบจนรถบรรทุกเข้าไม่ได้

ธุรกิจเล็กๆ มากมายเริ่มต้นกันในบ้านของเจ้าของ หรืออาจจะเป็นอาคารง่ายๆ ตรังรีๆ พื้นดินที่ครอบครัวยุติเป็นเจ้าของ ซึ่งก็จะดีเพราะเป็นวิธีเริ่มต้นที่ประหยัด แต่ต้องระวังเรื่องการเข้าถึง เรื่องไฟฟ้า น้ำประปา เป็นต้น ถ้าต้องขอติดตั้งกันใหม่ ก็อย่าลืมนรวมค่าใช้จ่ายไว้ในกระแสเงินสดหมุนเวียนของคุณด้วย

ถ้าธุรกิจของคุณเป็นธุรกิจบริการและซ่อมมอเตอร์ไซด์ คุณจะต้องใช้เครื่องมือ ซึ่งคุณต้องคิดราคาและจดยรายการเครื่องมือทุกชิ้นที่ต้องซื้อ สินทรัพย์สำคัญชิ้นใหญ่ที่สุดก็อาจเป็นยานพาหนะหลักคัน อธิบายด้วยว่าคุณจะเอามันมาทำอะไร

สินทรัพย์อื่นๆ อาจได้แก่ เครื่องใช้ในสำนักงาน เช่น คอมพิวเตอร์ เครื่องส่งโทรสาร โทรศัพท์ เครื่องถ่ายเอกสารและโต๊ะเก้าอี้ เป็นต้น ซึ่งก็อีกนั่นแหละ คุณจะต้องลงรายการเครื่องใช้ชิ้นใหญ่ๆ ไว้ด้วย

ถ้าคุณมีสินค้าเก็บไว้มากพอส่งให้ลูกค้าที่สั่งเป็นจำนวนมากๆ ได้ทันที สินค้านั้นก็สินทรัพย์หมุนเวียนอย่างหนึ่ง และควรต้องบันทึกไว้ในรายการด้วย แต่ก็สำคัญมากที่คุณต้องตระหนักว่าคุณได้จ่ายเงินไปแล้วเพื่อผลิตสินค้าเหล่านั้น และตลอดเวลาที่มันรอเวลาขายอยู่ เงินนี้ก็ไม่ว่ายืนอยู่ในมือคุณ

ต่อไปนี้เป็นหัวข้อที่จะช่วยให้คุณสร้างรายการทรัพยากรของคุณเองได้

คุณจำเป็นต้องใช้เงินเพื่อจ่ายในสิ่งต่อไปนี้

- ก) อาคารสถานที่ (Premises) (ซื้อและซ่อมแซม เป็นต้น)
- ข) โรงงาน (Plant) (ค่าเครื่องจักรและอุปกรณ์)
- ค) ยานพาหนะ (Vehicle)
- ง) การตกแต่งต่อเติม (Fixtures and fittings)
- จ) อื่นๆ

ก) อาคารสถานที่ (Premises)

- อาคารมีขนาดเท่าไร
- การไปมายังสถานที่นั้นเป็นอย่างไร
- สถานที่ที่ตั้งเหมาะกับธุรกิจของคุณหรือเปล่า ถ้าเหมาะสม ทำไมจึงเหมาะสม
- มีไฟฟ้า น้ำประปา และบริการอื่นๆ ที่คุณต้องใช้หรือเปล่า
- อาคารอยู่ในสภาพใด
- ราคาขายหรือค่าเช่าเป็นเท่าไร
- ต้องจ่ายภาษีอาคารหรือเปล่า ถ้าต้องจ่าย จะเป็นเงินเท่าไร
- ถ้าเช่าสถานที่ สัญญาเช่านานเท่าไร
- ต้องปรับปรุงเปลี่ยนแปลงอะไรบ้าง คิดเป็นเงินเท่าไร

ข) โรงงาน (Plant) (ค่าเครื่องจักรและอุปกรณ์)

ในทางธุรกิจ เราเรียกเครื่องจักรและอุปกรณ์ที่จำเป็นต้องใช้ในธุรกิจใหม่ของคุณว่า “โรงงาน” คุณต้องทำรายการอุปกรณ์ทุกอย่างที่คุณต้องใช้โดยละเอียด และให้ประมาณราคา หรือราคาจริงของของทุกชิ้น

ค) ยานพาหนะ (Vehicle)

- ถ้าต้องใช้ยานพาหนะ ใช้อะไรบ้าง

- ราคาเท่าไร
- เอาเงินจากไหนมาซื้อ

ง) การตกแต่งเพิ่มเติม (Fixtures and fittings)

- อาคารสถานที่ใหม่ของคุณนั้น ต้องตกแต่งอะไรบ้าง
- ต้องเพิ่มเติมอะไรบ้าง
- คิดเป็นเงินเท่าไร
- เอาเงินจากไหนมาทำ

จ) อื่นๆ

- ต้นทุนในการดำเนินงาน
- เอกสารในการส่งเสริม
- หักกระดาษ

คุณควรแสดงรายละเอียดว่า คุณจะหาเงินมาใช้จ่ายในสิ่งต่างๆ เหล่านี้อย่างไร และจะหาเงินมาจากไหน

9. แผนการเงิน (Financial Plan)

แผนธุรกิจทุกแผนต้องมีส่วนการเงิน ถ้าไม่มีส่วนการเงินแล้ว แผนธุรกิจก็ไม่มีประโยชน์ เพราะมันจะไม่สามารถทำความเข้าใจและความหวังที่คุณได้เขียนเอาไว้ในเนื้อหาของแผนให้เป็นจริงได้โดยไม่มีต้นทุนและกำไรที่ต้องจ่ายในการนั้น นี่เป็นโอกาสของคุณที่จะทำให้เห็นว่าข้อมูลที่คุณรวบรวมมานั้นแสดงให้เห็นว่าความคิดของคุณเป็นไปได้เพียงไรสำหรับธุรกิจที่ยั่งยืน

ธนาคารและนักลงทุนที่มีศักยภาพจะอ่านส่วนนี้อย่างระมัดระวัง และคุณควรใช้เวลาในการทำให้ถูกต้องด้วย ให้แน่ใจว่าตัวเลขประมาณการของคุณในบัญชีกำไรและขาดทุนนั้น จะต้องอยู่บนพื้นฐานของการประมาณยอดขายที่ถูกต้องแม่นยำ ฯลฯ เพราะคุณทำได้ อ่านผลการวิจัยที่คุณทำมาแล้วอย่างระมัดระวังและใช้ผลการวิจัยนี้มาช่วยคุณ

คุณจะต้องแสดงข้อมูลต่อไปนี้

- แหล่งเงินสำหรับธุรกิจของคุณ
- ประมาณการกระแสเงินสด
- บัญชีกำไร-ขาดทุน
- งบดุลที่คาดการณ์ไว้

9.1 แหล่งการเงิน (Sources of Finance)

หัวข้อที่จะช่วยให้คุณเขียนรายการแหล่งเงินสดที่จำเป็นสำหรับธุรกิจของคุณ ได้แก่

- การลงทุนเป็นเงินสด
- การลงทุนด้านโรงงาน
- การลงทุนด้านยานพาหนะ
- เงินกู้จาก
 - บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมขนาดย่อม
 - บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรม
 - กองทุนหมุนเวียน (กระทรวงอุตสาหกรรม)
 - ธนาคาร
 - อื่นๆ

เมื่อคุณเขียนรายการต่างๆ แล้ว คุณก็สามารถจะรวบรวมเลขเพื่อให้ได้ผลรวมของจำนวนเงินที่มีให้ธุรกิจนี้ได้

9.2 กระแสเงินสด (Cash flow)

การประมาณการกระแสเงินสด จะทำให้คุณรู้ว่าธุรกิจของคุณมีแนวโน้มว่าจะประสบความสำเร็จหรือไม่ นี่คือการเอกสารเกี่ยวกับเงินสดจริงที่จะไหลเข้าและออกจากกิจการของคุณ และที่สำคัญที่สุดคือ มันจะปรากฏขึ้นเมื่อไรกันแน่!

คุณควรจะประมาณการรายได้และรายจ่ายประจำเดือนของคุณ (เงินสดที่เข้ามาในธุรกิจของคุณจากการขาย และเงินสดที่จะออกไปด้วยการซื้อ ฯลฯ) ทุกเดือนคุณจะมียอดเงินคงเหลือ (opening balance) (จำนวนเงินสดที่คุณคิดว่าจะมีเหลืออยู่ในธนาคารหลังจากการคำนวณในแต่ละเดือน) และยอดเงินคงเหลือยกมา (closing balance) (จำนวนเงินที่คุณเริ่มในแต่ละเดือน) ดังนั้น ถ้าเดือนเมษายนสิ้นสุดลงด้วยเงิน 10,000 บาทในธนาคาร ก็เรียกว่าเป็นยอดเงินคงเหลือสำหรับเดือนเมษายน และเป็นยอดคงเหลือยกมาเดือนพฤษภาคม

การพยายามประมาณการให้ถูกต้องนั้นต้องใช้เวลามาก เป็นเรื่องยุ่งยากมากหากจะพยายามอย่างจริงจังที่จะคิดยอดปริมาณการขายที่คุณจะทำได้ และประมาณการว่าเมื่อไรจึงจะได้เงินสดสำหรับยอดขายนั้นมาจริง แต่มันเป็นเรื่องที่เจ็บปวดกว่ามากหากคุณเว้นส่วนนี้ไป เพราะคุณจะไม่รู้เลยว่าสถานการณ์เงินสดของคุณจะเป็นอย่างไรในอีกสามเดือนข้างหน้า และดังนั้นคุณก็จึงควบคุมธุรกิจของคุณไม่ได้

เพื่อที่จะช่วยให้คุณได้ตัวเลขที่ถูกต้อง มีคำแนะนำดังนี้

- ให้ความสำคัญกับการคิด
- ต้องแน่ใจว่าธุรกิจของคุณจะไปทางใด
- จงซื้อสตั๊ด อย่าหลอกตัวเอง
- อย่ามองโลกในแง่ดีเกินไปเกี่ยวกับยอดขาย

- อย่างจืดจางตัวเลขบางตัวที่ประมาณการไว้เพียงเพื่อให้ปลอดภัย... แต่ว่าจงคิดตามความเป็นจริง
- พยายามใช้คอมพิวเตอร์เพื่อคิดตัวเลข เพราะคุณสามารถปรับเปลี่ยนข้อมูลและประมาณการได้รวดเร็ว
- อย่างกลัวที่จะต้องขอความช่วยเหลือ เช่น อาจขอให้พนักงานบัญชีของคุณช่วย

เมื่อคุณเขียนเรื่องกระแสเงินสดเสร็จแล้วต้องเอามาใช้ เอามาอ้างอิงทุกสิ้นเดือน แล้วคุณจะรู้ได้อย่างรวดเร็วเมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นหรือเมื่อคุณทำได้ดีกว่าที่คิดไว้

ถ้าคุณมีปัญหาด้านกระแสเงินสดกับธุรกิจของคุณ ก็อาจจะเป็นเพราะสาเหตุใดสาเหตุหนึ่งดังต่อไปนี้

- ยอดขายต่ำเกินไป
- ปริมาณสินค้าในสต็อกสูงเกินไป
- ค่าใช้จ่ายสูงเกินไป
- กำไรจากธุรกิจของคุณต่ำเกินไป
- ลูกหนี้ชำระเงินช้า
- คุณทำการค้าขายมากเกินไป (คุณมีเงินสดไม่พอจ่ายเจ้าหนี้ของคุณ)

ถ้าหากคุณมีปัญหาด้านกระแสเงินสดจริงๆ การหาสาเหตุพบ จะช่วยให้คุณรักษาธุรกิจของคุณเอาไว้ได้โดยการจัดการกับปัญหานั้นโดยเร็ว

ก่อนที่จะลงเขียนเกี่ยวกับกระแสเงินสดของคุณ ดังตัวอย่างบัญชีกระแสเงินสดในภาคผนวก จะต้องจดจำประเด็นต่อไปนี้

9.2.1 รายได้ (Income)

- คุณจะต้องชี้ได้ว่า รายได้จากการขายจำนวนเท่าไรที่จะเป็นเงินสด และเท่าไรจะเป็นเงินเชื่อ
- คุณจะต้องตัดสินใจว่าจะให้เงินเชื่อเป็นระยะเวลานานเท่าไร
- เขียนจำนวนเงินลงในช่องที่ถูกต้อง เช่น ถ้าคุณให้เชื่อสามสิบวัน ยอดขายในเดือน พฤษภาคมจะไปปรากฏในช่องเดือนมิถุนายน

9.2.2 รายจ่าย (Expenditure)

- ตัดสินใจว่าคุณจะจ่ายเงินสดค่าวัสดุต่างๆ เมื่อไร ใช้กฎเดียวกันกับข้างบน
- เขียนตัวเลขลงในบัญชีกระแสเงินสด
- ประมาณยอดที่จะจ่ายเป็นค่าจ้างในแต่ละเดือน และลงบัญชีไว้
- ดูค่าเสียห่วยต่างๆ แล้วประมาณว่าจะต้องจ่ายเป็นเงินสดออกไปเมื่อไร (บางอย่างอาจจะจ่ายเป็นรายไตรมาสไม่ใช่รายเดือน อย่าคิดเฉลี่ย แต่ลองตัวเลขในเดือนที่จ่ายจริง)

9.2.3 เงินสดเริ่มต้น (Cash introduced)

- นี่คือน้ำเงินที่คุณต้องหามาเพื่อใช้ในการเริ่มทำธุรกิจของคุณ
- คุณจำเป็นต้องตัดสินใจว่าคุณจะเอาเงินสดของคุณเองลงไป ในธุรกิจนี้เท่าไร

- คุณอาจจะต้องอัดฉีดเงินสดจำนวนเล็กน้อยลงไปหลายครั้ง เช่น อาจจะทุกเดือนเว้นเดือนในปีแรก ตัดสินใจว่าจะเริ่มทำตั้งแต่เดือนไหน
- คุณจะเริ่มต้นลงเงินในธุรกิจนี้โดยการบริจาคเครื่องจักรกล เครื่องมือ หรือแม้กระทั่งยานพาหนะหรือไม่
- คุณจะใช้เงินกู้ธนาคารหรือกองทุนเงินกู้ของรัฐบาลหรือไม่
- ถ้าคุณกำลังใช้เงินกู้อยู่ คุณจำเป็นต้องระบุว่าจะยืมเป็นจำนวนเท่าไรและเมื่อไร
- บางทีคุณอาจจะเช่าเครื่องมือชิ้นใหญ่อยู่ คุณจำเป็นต้องเอามูลค่างรวมของสิ่งๆ ที่เข้ามาเป็นเงินสดเริ่มต้นด้วย แต่จำไว้ว่า คุณจะต้องแสดงตัวเลขที่เป็นจำนวนเดียวกับเงินสดที่จ่ายสำหรับอุปกรณ์ชิ้นนี้ในเดือนเดียวกัน

9.2.4 ค่าใช้จ่ายด้านเงินทุน (*Capital expenditure*)

- นี่คือนี่ที่คุณจะดูเครื่องจักรกลและเครื่องมือต่างๆ ที่ซื้อสำหรับธุรกิจนี้
- สิ่งเหล่านี้เรียกว่า “สินทรัพย์ถาวร” เพราะว่ามันจะคงอยู่กับธุรกิจ
- คุณต้องรู้ว่าเครื่องมือใหญ่ๆ คืออะไรบ้าง และราคาเท่าไร
- จะซื้อเครื่องมือเหล่านี้เมื่อไร เพื่อที่คุณจะได้รู้ว่าใส่จำนวนเงินสดที่ต้องใช้ในช่องเดือนที่ถูกต้อง
- คุณจำเป็นต้องซื้อยานพาหนะหรือไม่ หรือว่าคุณจะใช้ยานพาหนะของคุณเองเป็นเงินสดเริ่มต้น ถ้าจะทำเช่นนี้ คุณจะต้องรู้มูลค่าของยานพาหนะนั้น

จงใช้สามัญสำนึกของคุณในการทำเรื่องนี้ แล้วคุณจะเห็นภาพที่เป็นประโยชน์ปรากฏในไม่ช้า

9.3 กำไรและขาดทุน (**Profit and Loss**)

ส่วนกำไรและขาดทุนของแผนธุรกิจของคุณที่เรียกว่า **P&L** นี้ จะบอกว่าธุรกิจของคุณทำการค้าแล้วมีกำไรหรือไม่ คุณควรจะได้เพียงแค่ว่ารับและรายจ่ายที่เกี่ยวข้องกับการค้าขายเท่านั้น

โดยปกติแล้วคุณจะใช้หัวข้อหัวข้อต่อไปนี้ในการสรุปการมีกำไรและขาดทุนของคุณ ได้แก่

- ยอดขาย (**Sales**)
- ต้นทุนการขาย (**Cost of sales**)
- กำไรรวม (**Gross profit**)
- ค่าใช้จ่าย (**Overheads**)
- กำไรสุทธิ (**Net profit**)

บัญชีกำไรและขาดทุนธรรมดาๆ จะมีลักษณะดังนี้

	การขาย
หัก	ต้นทุนการขาย
เท่ากับ	กำไรรวมทั้งสิ้น

หัก ค่าโสหุ้ย

เท่ากับ กำไรสุทธิ

- ยอดขายจะรวมการขายทั้งหมด รวมทั้งการขายที่คุณยังไม่ได้รับชำระ
- ต้นทุนการขายคือต้นทุนที่เกิดขึ้นโดยตรงในการผลิตสินค้าจริงๆ
- กำไรรวม คือ ผลต่างระหว่างทั้งสองยอดข้างต้น
- ค่าโสหุ้ย คือค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในการขาย เช่น ค่าจ้าง ฯลฯ
- กำไรสุทธิ คือ ยอดที่เหลือเมื่อหักค่าโสหุ้ยออกจากกำไรรวมไปแล้ว

ถ้าคุณเปรียบเทียบบัญชีกำไร-ขาดทุนที่คาดคะเนไว้กับบัญชีกำไร-ขาดทุนจริง จะช่วยให้คุณเห็นปัญหาและวางแผนแก้ไขได้ และยังจะแสดงให้เห็นว่าคุณควรจะคาดหวังว่าจะได้กำไรเท่าไร แต่จงจำไว้ว่าคุณยังจะต้องจ่ายค่าภาษีกำไรที่ได้มาอีกด้วย

ก่อนที่คุณจะลงมือเขียนบัญชีกำไร-ขาดทุน ให้ดูตัวอย่างในภาคผนวก

ก่อนอื่นคุณต้องคิดมูลค่ารวมของยอดขายที่คุณคาดว่าจะมีในปีนั้นๆ ก่อน

เขียนมูลค่าของสินค้าในสต็อกที่คุณมีอยู่ในช่วงเริ่มต้น เนื่องจากว่าคุณกำลังเริ่มต้นธุรกิจใหม่ มูลค่าตรงนี้จะเท่ากับศูนย์

เขียนต้นทุนวัสดุที่คุณคาดว่าจะซื้อในระหว่างปีลงไปด้วย

เขียนปริมาณสต็อกที่ยังไม่ได้ขายและมูลค่าของวัสดุที่ยังไม่ได้ใช้ที่คุณมีเหลืออยู่ในปลายปีนั้นๆ (การเดาที่เหมาะสมคือประมาณเท่ากับสต็อกของหนึ่งเดือน)

ถ้าหากคุณหักลบมูลค่าต้นทุนการขายออกจากยอดมูลค่าสต็อกและวัสดุที่คุณมีเมื่อเริ่มต้น คุณก็จะได้มูลค่าปัจจุบันของสต็อกและวัสดุที่คุณมีอยู่

ถ้าหากคุณหักลบต้นทุนการขายออกจากยอดขายรวม คุณก็จะได้ยอดกำไรขั้นต้น (Gross profit) คุณสามารถคำนวณหาต้นทุนการขายได้ โดยการเอายอดคงเหลือยกไปของสต็อก รวมกับต้นทุนค่าวัสดุ แล้วลบด้วยมูลค่าสต็อกที่เหลืออยู่ ณ สิ้นปี

ต่อไปคุณก็ต้องประมาณการต้นทุนประจำปีของทุกรายการที่อยู่ใต้หัวข้อ “รายจ่าย (expenditure)” ถ้าหากยังมีรายการที่ไม่ได้เขียนไว้ในตัวอย่างนี้ คุณก็ควรจะเขียนเพิ่มเติมลงไปด้วยส่วนใหญ่แล้วเป็นค่าใช้จ่ายที่คุณจะต้องจ่ายอยู่แล้วแม้ว่าคุณจะไม่ผลิตอะไรก็ตาม

รวมรายการเหล่านี้ไว้ภายใต้หัวข้อ “รายจ่าย”

ตอนนี้คุณจำเป็นต้องคำนวณค่าเสื่อมราคา (depreciation) และนำไปรวมในต้นทุนค่าใช้จ่ายด้วย เช่น คอมพิวเตอร์ที่ซื้อมาในราคา 40,000 บาท ก็จะได้ราคาเช่นนั้นไปตลอด หากตั้งใจว่าจะต้องเปลี่ยนเป็นเครื่องใหม่ในเวลาสี่ปี คุณก็ต้องลดมูลค่าลงปีละ 25% ของราคาเดิมหรือปีละ 10,000 บาท

คุณควรจะเขียนจำนวนเงินของค่าเสื่อมราคาที่คุณได้คำนวณไว้เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายของเครื่องตกแต่งอาคาร และจำนวนสำหรับค่าเครื่องมือที่คุณกำลังจะซื้อ และนำไปรวมในยอดค่าใช้จ่ายรวมทั้งหมด

เพื่อหาจำนวนกำไรหรือขาดทุนสุทธิของคุณว่าเป็นเท่าไร ให้เอาผลรวมของต้นทุนค่าใช้จ่ายทั้งหมด ซึ่งรวมค่าเสื่อมราคาเอาไว้ด้วยแล้วนั้น ออกจากกำไรขั้นต้นทั้งหมด

9.4 งบดุลที่คาดคะเนไว้ (Projected Balance Sheet)

งบดุล (balance sheet) หรือที่บางครั้งเรียกว่าภาพถ่ายบริษัทของคุณ (the photograph of your company) คือสิ่งที่เป็นภาพของบริษัทคุณ ณ เวลาหนึ่ง การได้อ่านงบดุลนี้ทำให้บางคนสามารถเห็นมูลค่าหรือคุณค่าที่แท้จริงของบริษัทของคุณ

เนื่องจากว่าธุรกิจของคุณเป็นธุรกิจใหม่ คุณจึงต้องพยายามสร้างงบดุลขึ้นมาให้ดูเหมือนกับการดำเนินงานในรอบหนึ่งปี

มีตัวอย่างงบดุลอยู่ในภาคผนวก

ก่อนอื่นให้เขียนจำนวนเงินที่คุณคาดว่าจะใช้ไปในด้านสินทรัพย์ถาวร เช่น อาคารของคุณหากคุณเป็นเจ้าของ คำนวณค่าเสื่อมราคาของสินทรัพย์แล้วเขียนทีละรายการ หักค่าเสื่อมราคานี้ออกจากราคาเดิมแล้วจะได้มูลค่ารวมของสินทรัพย์สำหรับปลายปีที่หนึ่ง

มาถึงตอนนี้ก็ให้เขียนรายการต่อไปนี้

- ปริมาณสต็อกเมื่อปิดบัญชี (closing stock) (ได้มาจากบัญชีกำไร-ขาดทุน)
- ลูกหนี้ (debtors) ของคุณ
- เงินสด (cash) (ยอดคงเหลือครั้งสุดท้ายของจำนวนเงินสดของคุณ)

แล้วคิดจำนวนต่อไปนี้

- เจ้าหนี้ (creditors)
- เงินเบิกเกินบัญชี (bank overdraft)
- เงินกู้ (loans)

รวมทั้งหมดเข้าด้วยกัน

ถ้าคุณต้องการจะคำนวณสินทรัพย์สุทธิของคุณ ให้รวมสินทรัพย์ถาวรกับสินทรัพย์หมุนเวียนเข้าด้วยกัน แล้วหักเงินที่เป็นหนี้เจ้าหนี้และเงินเบิกเกินบัญชีออกไป นี่คือการที่งบดุลแสดงให้เห็นว่าบริษัทของคุณจะมีค่าเท่าใดในตอนปลายปีของการค้าขายซึ่งทำมาสิบสองเดือน

ภาคผนวก 1

ตัวอย่างบัญชีกระแสเงินสด

บัญชีกระแสเงินสด

ภาคผนวก 2

ตัวอย่างบัญชีกำไร-ขาดทุน

การคิดบัญชีกำไรขาดทุน (Solution Profit and Loss Account Case Study)

ธุรกิจ (Business): Thai Wooden Product

สำหรับระยะเวลา (For the period): ปี 2542 สิ้นปีวันที่ 31 ธันวาคม

ยอดขาย (Sales): 1,800,000

หักต้นทุนการขาย (Less Cost of Sales): 498,000

กำไรขั้นต้น (Gross Profit): 1,302,000

ต้นทุนคงที่ (Fixed Cost):

ค่าจ้าง (Wages) 1,320,000

ค่าเช่า/อัตรา (Rent/Rates) 108,000

ค่าโทรศัพท์ (Telephone) 36,000

เครื่องเขียน/แสตมป์ (Stationary/Postage) 14,400

โฆษณา (Advertising) -

ความร้อน แสง กำลังไฟฟ้า (Heat, Light, Power) 48,000

การประกัน (Insurance) 18,000

ค่าซ่อมแซม/ปรับปรุงใหม่ (Repairs/Renewals) 14,400

ค่าใช้จ่ายทั่วไป (Sundries General Expenses) 36,000

การบัญชี (Accountancy) 30,000

การเดินทาง (Transport) 72,000

ค่าเสื่อมราคา (Depreciation) (4,000 x 10%) 24,000

รวมต้นทุนคงที่ (Total Fixed Cost) 1,720,800

กำไร/ขาดทุนสุทธิ (Net Profit/Loss) (418,800)

หักค่าถอน (Less Drawing)

กำไรสะสม (Retained in Business) (418,800)

ภาคผนวก 3

ตัวอย่างบัญชีงบดุล

งบดุลของบริษัท Thai Wooden Products
(Projected Balance Sheet)

ณ สิ้นปี วันที่ 31 ธันวาคม 2542

	รวมทั้งปี
	Year Total
สินทรัพย์คงที่ (Fixed Assets)	
โรงงาน เครื่องจักร และอุปกรณ์ (plant, machinery & equipment)	216,000
รวม (Total)	216,000
สินทรัพย์หมุนเวียน (Current Assets)	
ลูกหนี้ (Debtors)	240,000
ดุลธนาคาร (Bank Balance)	463,200
รวม (Total)	919,200
หนี้สินหมุนเวียน (Current Liabilities)	
เจ้าหนี้ (Creditors)	18,000
รวม (Total)	18,000
Balance	901,200
ได้เงินลงทุนมาจาก (Financed by)	
ออกตนเอง (Own investment)	1,320,000
ความสามารถในการทำกำไร (Profitability)	(418,800)
Balance	901,200

คู่มือและรูปแบบการดำเนินงานของกลไกการสนับสนุน SME (SME Support Mechanism Manuals and Models)

- เล่มที่ 1 คู่มือการดำเนินงานแผนงานอนุบาลการลงทุนและผู้ประกอบการ
(Incubation Programme Operating Manual)
- เล่มที่ 2 คู่มือการพัฒนาแผนงานและศูนย์อนุบาลการลงทุนและผู้ประกอบการ
(Incubation Programme and Incubation Centre Development Manual)
- เล่มที่ 3 รูปแบบของคู่มือผู้เช่าศูนย์อนุบาลการลงทุนและผู้ประกอบการ
(Model for an Incubation Centre Tenants' Handbook)
- เล่มที่ 4 ข้อเสนอแนะในการเขียนแผนธุรกิจ *(Guide notes on writing a business plan)*
- เล่มที่ 5 สมุดงานแผนธุรกิจ *(Business Plan Workbook)*
- เล่มที่ 6 รูปแบบการดำเนินงานแผนงานที่ปรึกษาวิชาชีพ *(Model for Mentoring Programme)*
- เล่มที่ 7 รูปแบบของกองทุนค้ำประกันเงินกู้ *(Loan Guarantee Fund Model)*
- เล่มที่ 8 รูปแบบการคัดเลือกผู้ประกอบการเพื่อเข้าร่วมแผนงานความช่วยเหลือทางเทคโนโลยี
(Technology Acquisition Programme Client Selection Model)

หากต้องการทราบรายละเอียดเพิ่มเติม โปรดติดต่อที่

ผู้จัดการศูนย์อนุบาลการลงทุนและผู้ประกอบการสงขลา

บริเวณศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ 11

165 ถนนกาญจนวนิช ต.น้ำน้อย

อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา 90110

โทรศัพท์/โทรสาร: (074) 446-110

E-mail: incubatingsme@hotmail.com

Web Site: www.songkhla-incubation.com